

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 2 Ročník XX

22. ledna 2023

„Miluji tě, Bože!“

(Benedikt XVI.)

Milí farníci,

poslední slova emeritního papeže Benedikta nejsou poslední. Jednak proto, že vyznání lásky k Bohu nejsou slova do větru, ale směřují k Tomu, jenž je sám Slovem, které se z lásky k hříšníkům stalo tělem. Tudíž toto krátké vyznání překračuje hranici komunikace mezi námi a Bohem. A pak hlavně proto, že je to stále aktuální poselství pro církev putující, pro nás všechny, je to vlastně program naší víry, vrchol mystiky, je to vyznání, na něž může opravdu navázat jen věčný život po tomto limitovaném pozemském životě. Tato věta ústí do dlouhého mlčení, do kontemplace živého Boha, který je Láska... Vezměme si toto poselství k srdci a učme se milovat Boha nade vše, abychom všichni šťastně spčinuli v jeho náručí.

Pater Petr

„Signore ti amo!“

Mons. Gänswein prozradil, co emeritní papež řekl v noci několik hodin před svou smrtí. Právě hledání Ježíše, „milovaného“, bylo charakteristickým rysem kněžské služby Josepha Ratzingera, jak připomněl papež František v roce 2016. Poslední slova emeritního papeže Benedikta XVI. zachytila uprostřed noci zdravotní sestra. Bylo to kolem třetí hodiny ráno 31. prosince, několik hodin před jeho smrtí. Ratzinger se ještě nedostal do agónie a v tu chvíli se střídali jeho spolupracovníci a asistenti. Přesně v tu chvíli s ním byla jediná osoba, která nemluvila německy. „Benedikt XVI.“ vypráví dojatě jeho sekretář, biskup Georg Gänswein, „tenkým hlasem, ale jasně rozeznatelně, řekl italsky: ‚Signore ti amo!‘ V té době jsem tam nebyl, ale sestra mi to řekla krátce poté. To byla jeho poslední srozumitelná slova, protože pak už se nedokázal vyjadřovat“. „Signore ti amo!“, téměř shrnutí života Josepha Ratzingera, který se již léta připravoval na poslední setkání tváří v tvář se Stvořitelem. 28. června 2016, při příležitosti 65. výročí kněžského svěcení svého emeritního předchůdce, chtěl papež František zdůraznit „základní notu“, která se

táhla dlouhou historií Ratzingerova kněžství, a řekl: „Na jedné z mnoha krásných stránek, které věnujete kněžství, zdůrazňujete, jak se v hodině definitivního povolání Šimona Ježíš při pohledu na něj ptá na jednu věc: ‚Miluješ mě?‘ Jak je to krásné a pravdivé! Vždyť právě zde, říká nám, v tom ‚miluješ mě?‘ Pán zakládá pastýřství, neboť jen když je tu láska k Pánu, může skrze nás on být pastýřem...: ‚Pane, ty víš všechno, ty víš, že tě miluji‘.“ „To je ta nota, která ovládá celý život strávený v kněžské službě a teologii, kterou jste ne náhodou definoval jako ‚hledání milovaného‘; to je to, co jste vždy dosvědčoval a dosvědčujete i dnes: že

rozhodující v našich dnech – ať svítí slunce nebo prší – , to jediné, co spojuje všechno ostatní, je to, že Hospodin je skutečně přítomen, že po něm toužíme, že jsme mu vnitřně blízko, že ho milujeme, že v něj skutečně hluboce věříme a tím, že věříme, ho skutečně milujeme. Právě tato láska skutečně naplňuje naše srdce, tato víra je to, co nám umožňuje bezpečně a klidně kráčet po vodě, a to i uprostřed bouře, stejně jako se to stalo Petrovi.“ (*církev.cz*)

Životopis emeritního papeže Benedikta XVI.

Joseph Ratzinger se narodil na Bílou sobotu, 16. dubna 1927, v bavorském Markt am Inn jen několik kilometrů od rakouských hranic jako třetí a nejmladší dítě Josepha a Marie Ratzingerových. Dětství a dospívání prožil v německém městečku Traunstein, asi 20 km od Salzburku. Ke konci druhé světové války byl povolán do služby protiletdecké obrany a později byl zařazen do výcviku v pozemních jednotkách. Z armády ovšem dezertoval a nějakou dobu strávil v americkém zajetí. Záhy po skončení války vstoupil spolu se svým starším bratrem Georgem do semináře a mezi lety 1946 a 1951 studoval ve Freisingu a Mnichově teologii a filozofii. 29. června 1951 přijal kněžské svěcení a začal vyučovat. Nejdříve dogmatickou a fundamentální teologii ve Freisingu, později i na dalších univerzitách: v Bonnu, Münsteru, Tübingenu a Řezně. V roce 1953 se stal doktorem filozofie s dizertací o učení sv. Augustina o církvi, čtyři roky později se pak habilitoval díky práci Teologie dějin podle sv. Bonaventury. V letech 1962-5 se účastnil II. Vatikánského koncilu coby teologický poradce tehdejšího kolínského arcibiskupa, patřil zde mezi mladé reformní teology. Závěry koncilu po celý život obhajoval proti jeho kritikům. Mezi myslitele, kteří měli na Josepha Ratzingera vliv či patřili k jeho učitelům, patří Romano Guardini, Karl Rahner, Hans Urs von Balthasar či Hans Küng. Joseph Ratzinger byl jedním ze zakladatelů mezinárodního teologického časopisu *Communio*, který vznikl v roce 1972 a vychází v mnoha jazycích dodnes. Sám patřil mezi jeho nejplodnější přispěvatele. V roce 1977 jej papež Pavel VI. jmenoval arcibiskupem Mnichova a Freisingu a ještě téhož roku také kardinálem. Ratzingerovi tehdy bylo pouhých 50 let. Napřesrok se účastnil dvou konkláve, z nichž vzešel papež Jan Pavel I. a o měsíc později jeho nástupce

Jan Pavel II. Ten ho díky jeho velké teologické erudici vybral v roce 1981 do čela vatikánské Kongregace pro nauku víry a jmenoval ho také předsedou Papežské biblické komise a Mezinárodní teologické komise. Kvůli svému vatikánskému působení se Joseph Ratzinger následující rok vzdal vedení mnichovské arcidiecéze a stal se jedním z nejbližších papežových spolupracovníků. Od roku 1986 byl po šest let v čele Komise pro přípravu Katechismu katolické církve, jenž je oficiálním systematickým souhrnem katolické nauky. Jan Pavel II. ho v roce 2002 také jmenoval děkanem kardinálského kolegia, čímž stanul v čele kardinálů celé katolické církve. Když se po smrti Jana Pavla II. stal 19. dubna 2005 papežem, bylo mu 78 let. Své papežské jméno si zvolil podle zakladatele mnišského řádu Benedikta z Nursie a papeže Benedikta XV., který stál v čele církve během bouřlivých časů 1. světové války. Jeho papežským heslem se stalo *Cooperatores veritatis* (Spolupracovníci pravdy), které si zvolil už jako arcibiskup. Během osmi let svého papežství navštívil 24 zemí na pěti kontinentech, včetně České republiky, kam zavítal ve dnech 26.-28. září 2009. Své rozhodnutí vzdát se papežského úřadu kvůli ubývajícím fyzickým silám oznámil 11. února 2013 a k 28. únoru téhož roku pak skutečně odstoupil. Ve Vatikánu i však zůstal i nadále, uchýlil se do ústraní bývalého kláštera Mater Ecclesiae ve vatikánských zahradách a církev podporoval svými modlitbami. (*cirkev.cz*)

Volby bez volby

Tak tu máme prezidentské volby. To by onou událostí měla žít celá země, ne? To bychom si o prezidentských volbách měli povídat u nedělních obědů, v hospodách, se sousedy přes plot, v tramvaji... Nezdá se, že by tomu tak bylo. A podle všeho ten klid není náhodný. Ne, příčinou podivně chladného průběhu „horké fáze“ kampaně před prezidentskými volbami není snad to, že bychom brali funkci prezidenta republiky na lehkou váhu. Naopak. Je naší stoletou tradicí upínat se k prezidentskému majestátu daleko více, než by odpovídalo reálným ústavním kompetencím prezidentského úřadu. Dokonce i za komunismu směřovaly na Hrad tisíce proseb, žádostí a stížností, i když reálnou exekutivní moc držely Národní výbory ovládané komunistickou stranou. A co dělal třeba takový Husák? Nebo spíše jeho lidé? Ano, z výše hradního majestátu občas napomenuli horlivé úředníky kdesi na okrese a dotyčnému stěžovateli pomohli. Z altruismu? Ne, to pro udržení výjimečnosti prezidentského majestátu, který měl v očích lidí stát nad režimem. Takže v marginalizaci prezidentského stolce u veřejnosti nuda kolem kampaně nespočívá. Ta je v čemsi jiném. Horším. Velká většina kandidátů vůbec nemá zájem roztočit veřejnou polemiku na prezidentské téma do vyšších obrátek. Proč? Aby se nemuseli vybarvit. Voliče je třeba do poslední chvíle udržet v neznalosti o nejhlubším hodnotovém, principiálním, světonázorovém zázemí kandidátů. A opět: proč? Aby si kandidáti mohli říkat a slibovat cokoli. Hlavně cokoli nezávazného. A do třetice: proč? Aby si volič do jednotlivých kandidátů mohl projektovat libovolně to, co chce. Aby bylo možné, že jednoho kandidáta budou

volit zcela protichůdné skupiny voličů, protože si ho budou moci přivlastnit, nevědouce, že to vůbec není šálek jejich čaje. Kandidáti odmítají obrazně řečeno navléci si tričko příslušnosti k hlavním a nejzásadnějším otázkám doby. Zakrývají to frázemi o tom, jestli patříme na sever, východ, jih či západ, nebo o tom, jak máme být věrným a spolehlivým kolečkem mezinárodních mechanismů. Avšak kdo, v jakém duchu, v jakém zájmu a s jakou motivací tímto mechanismem otáčí? To je jedno. To nepitvejme. Nejdůležitější je do poslední chvíle neřici nic. Když totiž kandidát v rozhovoru řekne, že se mu víc líbí jablko než hruška, přijde o fanoušky hrušky. Tak raději neříká nic, aby ho mohli volit i hruškaři. A tak je to se vším. Nepřiznat barvu. A co je na tom nejhorší? Že jim to u mnoha voličů prochází. Že běžnému voliči často stačí, jak mu na oblíbeném kandidátovi zas tak nic moc nevadí, ale za co by šel ten jeho rytíř do boje, to je voličovi asi jedno. Náš svět se však mění a rychlost změn se bláznivě urychluje. V Kanadě a za chvíli i v Nizozemsku se dobrovolná smrt stává nejčastější příčinou odchodu z tohoto světa. Zastánci rodiny jsou vysmíváni a zvrhlosti adorovány. Drolí se civilizační, duchovní a kulturní podstata, na které stojí naše národní společenství. A k tomu v kampani že nezazní nic? Vůbec nic? Ono už to, že jen dvě politické síly měly kuráž postavit otevřeně své kandidáty, kteří se tedy dají snadno spojit s nějakým programem, zatímco ostatní zbaběle, alibisticky a stydlivě nenápadně podporují politické začátečníky, aby snad nic neriskovaly, je příznačné. Proto se v nadcházející volbě nerýsuje kardinální střet idejí, ale jen castingová soutěž o nejfotogeničtější gesto. Jaký mandát si z takových voleb odnese vítěz? K čemu získá „zmocnění“ od voličů? Zmocnění takové, že se mu nelze zpronevěřit? Žádné. Proto nebude vítěz ničím vázán a bude klidně zadobře s jakoukoli zájmovou a vlivovou skupinou, která si k němu bude umět najít cestičku. Ne, není jedno, kdo bude v lednu zvolen prezidentem České republiky. Ale připravme se na to, že boj o společnost, o zásadní ideje, o naše srdce a duše, ten se povede jinde než mezi státními institucemi. Odehraje se napříč společností.

Ladislav Jakl (hudebník, publicista, bývalý poslanec a bývalý ředitel politického odboru Kanceláře prezidenta republiky, 2019 člen Rady pro rozhl. a tel. vysílání)

Oznámení

Statistika duchovních úkonů v roce 2022

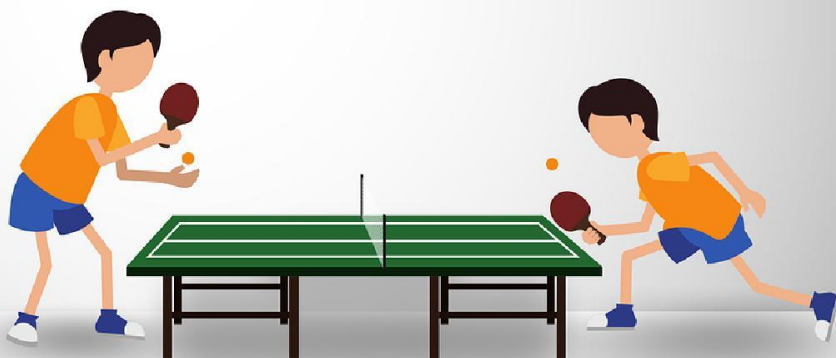
	křest	pohřeb	svatba	biřmování
Starý Rožmitál	1	16	0	8
Hvožd'any	0	1	0	0
Bělčice	0	1	0	0

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem. Uzávěrka příštího čísla 27. 1. 2023. Redakce: P. Petr Misař (tel: 721 901 533)

Web: rimskokatolickafarnoststaryrozmital.webmium.com, email: rkf.staryrozmital@dicb.cz

FARNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE 9. ročník

SOBOTA 11. 2. 2023

malá tělocvična ZŠ J. J. Ryby Rožmitál p. Tř.

S sebou: Pokud možno vlastní pátku + obuv do tělocvičny

8.30 - 8.50 prezentace účastníků na místě, rozehrání
8.50 losování
9.00 zahájení
13.00 předpokládaný konec, předání cen vítězům

Rozhodčí / organizace: Radko Štefan jr.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 23. ledna do 5. února 2023

Den		Starý Rožmitál				Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého					
		Pondělí	23. 1.		---			
Úterý	24. 1.		---					
Středa	25. 1.		18,00 Za Miladu Folaufovou, rodiče, Jana a Františku Baliharovy <i>Po mši sv. adorace</i>					
Čtvrtek	26. 1.					17,00		
Pátek	27. 1.		17,00 zpověď, 17,30 růžence 18,00 volná intence					
Sobota	28. 1.							
Neděle	29. 1.	8,30 Za rod Částků			10,10 b. slova	11,15 mše sv.		
Pondělí	30. 1.		---					
Úterý	31. 1.		---				18,00 Farní spol. <i>Panský dům</i>	
Středa	1. 2.		Svátek Uvedení Páně do chrámu 18,00 volná intence				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>	
Čtvrtek	2. 2.				18,00 zpověď adorace	16,30 zpověď, 17,00 mše sv.		
Pátek	3. 2.		17,00 Hodina Božího milosrdenství tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence					
Sobota	4. 2.		1. sobota 9,00 volná intence				19,00 společenství mladých, fara	
Neděle	5. 2.	8,30 volná intence			10,10 mše sv.	11,15 b. sl..		